ձուն. խսկոյն փութացաւ մի ոմն ի մահտսոց եւ աւետիս պատրիարքին և ասաց. Հայր սուրբ. յԱղթամարու Աթոռի երաժիշտն աս է. պատրիարքն հարցուց. տիրացու Ներսէ՞սն է. և նա ասաց, այո՛: Յայնժամ մեծ պատրիարքն Յովակիմ զժամ աղօթից յետս դարձուց և զՏէր զի բազում սկսեաց, և ապա կոչեաց զտիրացու Ներսէս ի դաս: Եւ իբրև եկաց նա զբերան իւր զովելի և հնչեցոյց զձայն իւր ամենաքաղցրալի ի լսելիս ամենայն ժողովրդեան. ահա զրոհ տուեալ ամենայն ազգայինք և լսել զեղանակն անլսելի. որք էին ի Յունաց, ի Լատինացւոց, և ի մտանել նոցա ի Սուրբ Յակոբայ տաճարն. ժամ աղօթից հասեալ էր Հայց, այսինքն Որ դասուց: Եւ յետ արձակման ժամուն կոչեաց զնա պատրիարքն և հարցուց ի նմանէ զամենայն բան, յարտաքին գրոց, և նա ետ պատասխանի անսխալ և անսայթաքելի: Եւ իբրև նայեցաւ պատրիարքն թէ չունի նա մարմնական ընչից պտկասութիւն, ետ նմա ղեկեղեցւոյ անօթս. այսինքն՝ արծաթէ բուրվառ մի, արծաթէ ջահ մի, քշոց մի, և ս շատ աղաչեաց թէ աստ կեցիր, բայց նա ոչ եկաց անդ, այլ դարձաւ փութով ի Ս. յԱթոռն յԱղթամարու ի թվին ՌՃՂ.» (=1741) (Բիւզանդիոն. Թ. 1199. 1900, Սեպտ. 14/27):

ՆԵՐՍԷՍ ԱՐՔԵՊՍ. ԼԱՄԲՐՈՆԱՑԻ.— Ծ. 1153ին. Ձռ. 1168ին, Ներսէս Շնորհալի կթղ.էն. արքեպս. Տարսոնի 1181ին. Ներսէս Լամբրոնացի 1179ին կ'այցելէ Երուսաղէմի Ս. Տեղիքը ըստ Սիսուանի (էջ 87). ինքը որդէն Գրիգոր Ա. պապի Տրռամախօսութեան գիրքին Թարգմանութեան յիշատակարանին մէջ կը յիշէ իր ուխտաւորութիւնը հետևեալ կերպով. «Յերուսաղէմ ի սուրբ քաղաքն յոր ընթացայ՝ տեսի պտուղ սիրոյ սոցին, յոր ոչ հասայ. որովք ջեռեալ որք յարեմուտս սուրբք նոցա՝ թէ տան պտուղ զայս սքանչելիս ոչ զարմացայ»: (Հայապատում. էջ 429): Լամբրոնացիին ուխտաւորութեան ճիշդ թուականն է 1187, որ ժամանակ ինքը ականատես եղած է Սալահէտինի յարձակումներուն և Երուսաղէմի գրաւման. ինչպէս յայտնի կ'ըլլայ Երնջակի Ս. Կարապետ վանքի ձեռագիր Աստուածաշունչին Յայտնութեան գիրքին վերջը գրուած յիշատակարանէն. որ է հետևեալը. «... քանզի ակներև աչաց մերոց սուրբ և աստուածակոխ քաղաքն Երուսաղէմ, որ յափշտակեցաւ ի